

รายงานผลการประชุม
การประชุมเชิงปฏิบัติการของรัฐสภาระดับภูมิภาคว่าด้วย
การเพิ่มความเข้มแข็งทางกฎหมาย เพื่อคุ้มครองเด็ก
จากการถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศในกิจกรรมการท่องเที่ยว
ระหว่างวันที่ ๒๕-๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑
ณ เมืองเดนปาซาร์ เกาะบาหลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

การประชุมเชิงปฏิบัติการของรัฐสภาระดับภูมิภาคว่าด้วย การเพิ่มความเข้มแข็งทางกฎหมาย เพื่อคุ้มครองเด็กจากการถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศในกิจกรรมการท่องเที่ยว (Regional Parliamentary Workshop on Strengthening Legal Frameworks to Protect Children from Sexual Exploitation in Travel and Tourism) จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๖-๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ณ โรงแรมอายาคูตา เมืองเดนปาซาร์ เกาะบาหลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย โดยมีคณะผู้แทนจากประเทศสมาชิก AIPA จำนวน ๘ ประเทศเข้าร่วมการประชุม ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว ฟิลิปปินส์ เมียนมา ไทย และเวียดนาม คณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติที่เข้าร่วมการประชุมประกอบด้วย

๑. พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์	- สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
	- ผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
๒. นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร	- สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
	- ผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์และนางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถ่ายภาพร่วมกับวิทยากรและคณะผู้แทนจากประเทศสมาชิก AIPA ที่เดินทางเข้าร่วมการประชุม

การประชุมวันที่ ๑ : วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑

ในพิธีเปิดการประชุม นายวันชัย รุจนวงศ์ รองประธานคณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรีและสิทธิเด็ก (ASEAN Commission on the Promotion and Protection of the Rights of Women and Children: ACWC) กล่าวต่อที่ประชุมเกี่ยวกับคณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรีและสิทธิเด็กว่า เป็นองค์กรระหว่างรัฐบาลและเป็นส่วนหนึ่งของอาเซียน การจัดตั้ง ACWC

สอดคล้องกับหลักการของอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ขององค์การสหประชาชาติ รวมถึงสอดคล้องกับกฎบัตรอาเซียน และแผนงานประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ๒๕๖๘ ที่ระบุเป้าหมายการเป็นประชาคมที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิตระดับสูง เข้าถึงโอกาสต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมกัน รวมถึงส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ คนพิการ แรงงานข้ามชาติ กลุ่มผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มคนชายขอบด้วย ทั้งนี้ ACWC มีแผนงานประจำปี ๒๕๕๙-๒๕๖๓ (ACWC Workplan 2016-2020) ประกอบด้วย ๑๖ ประเด็นหลัก ได้แก่ (๑) การเสริมสร้างศักยภาพทางสถาบันของ ACWC (๒) การขจัดความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก (๓) สิทธิของเด็กในการมีส่วนร่วมในกิจการที่เกี่ยวข้อง (๔) การค้ามนุษย์ในสตรีและเด็ก (๕) การส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิของสตรีและเด็กที่มีความพิการ (๖) ระบบการปกป้องเด็ก: แนวทางที่ครอบคลุมสำหรับเด็กที่ต้องการการคุ้มครอง เป็นพิเศษ (๗) สิทธิสำหรับเด็กปฐมวัยและการศึกษาที่มีคุณภาพ (๘) การส่งเสริมการดำเนินการของนานาชาติอาเซียน และตราสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิสตรีและเด็ก (๙) ความเสมอภาคระหว่างเพศด้านการศึกษา (๑๐) ผลกระทบ ทางสังคมของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อสตรีและเด็ก (๑๑) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสิทธิทางเศรษฐกิจ ของสตรี (๑๒) สุขภาพกายและสุขภาพจิตวัยรุ่น (๑๓) มิติด้านเพศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และโครงการสำหรับ แรงงานข้ามชาติ (๑๔) การบูรณาการมิติหญิงชาย (๑๕) การมีส่วนร่วมของสตรีในการเมืองและกระบวนการตัดสินใจ ธรรมดาภิบาลและประชาธิปไตย และ (๑๖) การแต่งงานก่อนวัยอันควร

นางสาวเกรซ ซี. แอคคาโออิลี (Grace C. Agcaoilo) ผู้เชี่ยวชาญด้านการคุ้มครองเด็ก ผู้แทนจากองค์การทุน เพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF EAPRO) กล่าวต่อที่ประชุมว่า รู้สึกมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้เข้าร่วมการประชุม เชิงปฏิบัติการฯ ร่วมกับผู้แทนรัฐสภาประเทศสมาชิกอาเซียน และได้กล่าวถึงองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) ว่าปัจจุบันองค์การนี้ดูแลงานที่เกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กทั่วโลก ดูแลพัฒนาการ การศึกษาพื้นฐาน ความเท่าเทียมกัน ระหว่างเพศ เช่น การได้รับการศึกษาของเด็กหญิง การปกป้องเด็กจากความรุนแรง การทารุณทำร้ายเด็ก การใช้แรงงานเด็ก โรคเอดส์ที่ติดต่อมาถึงเด็ก รวมถึงการพิทักษ์สิทธิของเด็กด้วย ทั้งนี้ UNICEF ทำงานเพื่อพิทักษ์สิทธิเด็กทุกคน โดยไม่ คำนึงถึงสัญชาติ เพศ ศาสนา เชื้อชาติ การศึกษาและฐานะ สิทธิดังกล่าว ได้แก่

- สิทธิที่จะมีชีวิตรอด ได้รับการดูแลด้านสุขภาพอนามัยขั้นพื้นฐาน เสรีภาพ และความปลอดภัย
- สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา มีครอบครัวที่อบอุ่น ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ และมีภาวะโภชนาการที่เหมาะสม
- สิทธิที่จะได้รับความคุ้มครอง จากการถูกระงับทำทารุณ ถูกล่วงละเมิด ถูกทอดทิ้ง ถูกนำไปค้า ถูกใช้แรงงาน และถูกแสวงประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ
- สิทธิในการมีส่วนร่วม ที่จะได้แสดงความคิดเห็น มีผู้รับฟัง และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อพวกเขา

สิทธิขั้นพื้นฐานต่าง ๆ เหล่านี้ บัญญัติอยู่ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child) เพื่อเป็นหลักประกันว่าเด็กทุกคนจะได้รับสิทธิเหล่านี้ UNICEF ทำงานร่วมกับภาครัฐ เอกชน องค์กรพัฒนา เอกชน กลุ่มเยาวชน ชุมชนท้องถิ่น และภาคเอกชนเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กจะได้รับสิทธิต่างๆ ที่พวกเขาพึงมี โดยความช่วยเหลือ ต่าง ๆ จะเน้นกับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ขาดโอกาสและมีความเสี่ยงต่อความรุนแรง การถูกระงับ ถูกทอดทิ้งและถูก แสวงประโยชน์ เน้นการสร้างทักษะและมอบโอกาสให้แก่เด็ก เยาวชน และครอบครัว เพื่อให้พวกเขาสามารถช่วยเหลือ ตัวเองได้อย่างยั่งยืนในอนาคต สิ่งที่สำคัญก็คือ การรณรงค์ให้เกิดกฎหมาย นโยบาย และสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เด็ก ทุกคนมีโอกาสพัฒนาและเติบโตขึ้นอย่างเต็มศักยภาพ

นายโรเบิร์ต แวน เดน เบิร์ก (Robert van der Berg) กรรมการบริหารมูลนิธิเพื่อยุติการแสวงหาผลประโยชน์ ทางเพศจากเด็ก (End Child Prostitution, Child Pornography and Trafficking of Children for Sexual Purpose: ECPAT) กล่าวต่อที่ประชุมว่า ECPAT เป็นมูลนิธิที่อุทิศตนในการหยุดการค้าประเวณีเด็ก สื่อบลามกเด็ก และการค้าเด็กเพื่อเซ็กซ์ ที่ปรากฏใน ๔ รูปแบบคือ สื่อบลามกเด็ก (สื่อทารุณกรรมทางเพศต่อเด็ก) การฉวยประโยชน์จาก

เด็กในการค้า ประเวณี การลักลอบพาเด็กเพื่อการค้าทางเพศ และการฉวยประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทาง และเซ็กซ์ทัวร์ โดยงานชิ้นแรกเป็นบทบาทในการจัดทำปฏิญญาของการประชุมสุดยอดระดับโลกว่าด้วยการต่อต้าน การแสวงหาผลทางเพศจากเด็ก ครั้งที่ ๑ (Declaration of the First World Congress against Commercial Sexual Exploitation of Children) ดังที่รัฐบาลประเทศสวีเดนได้เป็นเจ้าภาพ โดยมีรัฐสภาสวีเดนได้ออกระเบียบการ ปฏิบัติการซึ่งอยู่ในกรอบของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของเด็ก (Convention on the Rights of the Child: CRC) นอกจากนี้ ECPAT ยังได้ให้ทุนกับมูลนิธิอื่น ๆ เพื่อคุ้มครองเด็กในประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก รวมถึงผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ และงานวิจัยเกี่ยวกับสถานะของการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กด้วย

นายอิสรา สุนทรวัฒน์ เลขาธิการ AIPA กล่าวต้อนรับคณะผู้แทนจากประเทศสมาชิก AIPA โดยมีสาระสำคัญ คือ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นภูมิภาคที่มีการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว การพัฒนา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในภูมิภาคมีประเด็นที่มีความท้าทายหลายประเด็นด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่อง ที่เกี่ยวกับเด็ก การทารุณกรรมเด็กและการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กซึ่งเป็นประเด็นที่มีความรุนแรงมากที่สุด ประเด็นหนึ่ง

ในการประชุมกิจการสมัชชารัฐสภาอาเซียนระหว่างการประชุมใหญ่สมัชชารัฐสภาอาเซียน ครั้งที่ ๓๖ ได้ให้ การรับรองข้อมติว่าด้วย การขจัดความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก (Strengthening Legal Framework to Eliminate Violence against Women and Children) โดยมีสาระสำคัญของข้อมติดังกล่าวคือ เรียกร้องให้ประเทศสมาชิก AIPA และอาเซียน เพิ่มระดับความร่วมมือในการดำเนินการขจัดความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก เน้นการปรับทัศนคติและการทำ ความเข้าใจเพื่อสร้างบรรทัดฐานเกี่ยวกับความเสมอภาคทางเพศ พร้อมกับมุ่งสร้างความเข้าใจต่อสื่อสารมวลชนให้มีความ รับผิดชอบ ยุติการสร้างภาพลักษณ์ที่มีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างชายและหญิง พร้อมทั้งจัดการส่งเสริมการนำเสนอ ภาพการกระทำรุนแรงต่อเด็กและสตรี ทั้งนี้ ที่ประชุมเสนอให้มีการทบทวนกฎหมายและมาตรการที่มีประสิทธิภาพ ในการขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบต่อสตรีและเด็ก ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค

ผลสำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตรและนางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ถ่ายภาพร่วมกับนายวันชัย รุจนวงศ์ วิทยาการ นายอิสรา สุนทรวัฒน์ เลขาธิการ AIPA และพันตำรวจเอก สุนทร อรุณนารา

การประชุมช่วงที่ ๑ กรอบการคุ้มครองเด็กในอาเซียนจากการใช้ประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศในรูปแบบต่างๆ (ASEAN Framework for Protection of Children from Various Forms of Sexual Exploitation and Abuse)

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตรและนางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ คุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เข้าร่วมการประชุมช่วงที่ ๑
เรื่องกรอบการคุ้มครองเด็กในอาเซียนจากการใช้ประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศในรูปแบบต่างๆ

การประชุมช่วงที่ ๒ แนวโน้มการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและระดับสากล (Global and Regional Trends of Sexual Exploitation of Children in Travel and Tourism: SECTT)

บรรยากาศห้องประชุมช่วงที่ ๒
แนวโน้มการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและระดับสากล

นายไซลา แซมเลียง (Seila Samleang) ผู้แทนจากกลุ่มเคลื่อนไหวพิทักษ์สิทธิเด็ก (Action Pour Les Enfants : APLE) กล่าวต่อที่ประชุมว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ก่อตั้งขึ้น ในกรุงพนมเปญประเทศกัมพูชาในฐานะองค์กรเอกชนนานาชาติ ในขั้นต้น APLE ได้ให้ความช่วยเหลือตำรวจในการสืบสวนกรณีการทารุณกรรมทางเพศและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ โดยให้การสนับสนุนทางด้านกฎหมายแก่ผู้เสียหายและครอบครัวของเหยื่อ เนื่องจาก APLE มีความรู้และความชำนาญในการต่อต้านการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก

ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๖-๒๕๕๐ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาแคมพูชาเพิ่มขึ้นเกือบ ๓๐๐ เปอร์เซ็นต์ โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาที่เสียมราฐ เมื่อมีการเดินทางหลังไหลของชาวต่างชาติเข้ามาในแคมพูชาโดยปราศจากการควบคุม และพบว่าผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่มักจะแฝงตัวมาในฐานะนักท่องเที่ยว เนื่องจากมีกำลังทรัพย์ที่จะจ่ายให้กับครอบครัว หรือผู้ปกครองของเด็กเพื่อกระทำอนาจาร APLE พบปัญหานี้จึงได้เปิดสำนักงานในเสียมราฐขึ้น พร้อมกับกับที่พบว่าการทารุณกรรมทางเพศในเด็กโดยชาวต่างชาติที่เข้ามาในแคมพูชามีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ยิ่งไปกว่านั้น คือการไม่มีหน่วยงานใดที่สามารถจะให้ความช่วยเหลือต่อเหยื่ออย่างครบวงจรในแคมพูชา ทีมงานของ APLE เป็นกลไกที่สำคัญและมีประสิทธิภาพในการยุติการล่วงละเมิดทางเพศเด็กและการแสวงประโยชน์ โครงการเพื่อช่วยเหลือสังคมนี้จึงได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีและได้รับความร่วมมือจากองค์กรพัฒนาเอกชนที่เป็นพันธมิตรยาวนานจนถึงทุกวันนี้

ที่ผ่านมา การล่วงละเมิดทางเพศที่กระทำต่อเด็กจะเริ่มจากการล่อลวง (grooming) ซึ่งจากรายงานพบว่าส่วนใหญ่ผู้กระทำความผิดจะใช้เงินและของมีค่าเป็นปัจจัยในการล่อลวง และสถานที่ในการกระทำความผิดพบว่าร้อยละ ๓๕ คือที่พักหรือบ้านของผู้กระทำความผิดเอง รองลงมาคือโรงแรม

คณะกรรมการแห่งชาติเพื่อการต่อต้านการค้ามนุษย์ได้พัฒนาให้ APLE ทำหน้าที่เป็นประธานร่วมของคณะทำงานด้านกฎหมาย (Law Enforcement Working Group) ภายใต้โครงการริเริ่มร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและองค์กรภาคประชาสังคมที่ได้รับมอบหมายให้ติดตามและรายงานเกี่ยวกับอาชญากรรม การดำเนินการทางกฎหมายของผู้กระทำความผิดและปัจจัยที่เอื้อให้เกิดการค้ามนุษย์หรือการล่วงละเมิดทางเพศและการแสวงประโยชน์ทางเพศต่อเด็ก

กรณีตัวอย่างชาวต่างชาติที่เข้ามาในแคมพูชาและล่อลวงเด็กสาวที่ทำงานในร้านขายของที่ระลึกในแคมพูชา โดยเดินทางเข้ามาในแคมพูชาหลายครั้งในฐานะนักท่องเที่ยว แต่ทางการไม่สามารถจับกุมบุคคลเหล่านั้นได้ เนื่องจากกว่าจะมีหลักฐานเพียงพอที่จะจับกุมได้ ผู้กระทำความผิดก็เดินทางออกนอกประเทศไปแล้ว ในกรณีนี้จะเห็นได้ว่าหน่วยงานราชการของแคมพูชาจึงมีบทบาทสำคัญในการให้ข้อมูลเพื่อจับกุมผู้กระทำความผิดเหล่านี้ให้ทันเวลา

ปัจจุบัน APLE ดำเนินโครงการ ๔ โครงการ ได้แก่ การพัฒนาความยุติธรรม การขอความร่วมมือและสนับสนุนจากศาล การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน และผลงานวิจัยและการสนับสนุนข้อมูล ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้มีความยุติธรรมทางสังคม อันนำไปสู่การพัฒนากฎหมายที่เข้มแข็ง เพื่อให้เด็กปลอดภัยจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศและการแสวงประโยชน์ทางเพศ

นางสาวแกเบรียล คีห์น (Gabriel Kuhn) ผู้แทนจากมูลนิธิเพื่อยุติการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศต่อเด็ก (ECPAT International) กล่าวต่อที่ประชุมว่า สื่อลามกอนาจารเด็กแพร่หลายไปทั่วทั้งในระดับนานาชาติ ระดับชาติ และในเขตพื้นที่ ผู้ผลิตมีวิธีการหลีกเลี่ยงกฎหมายอย่างหลากหลาย เนื่องจากการค้าขายสื่อลามกอนาจารมีมูลค่ามหาศาล มีทั้งในรูปแบบรูปถ่าย หนังสือ สื่อเสียง วิดีโอ และอื่น ๆ ในส่วนของสื่อที่เป็นรูปภาพจะเป็นกิจกรรมทางเพศกับเด็ก กับผู้ใหญ่ หรือกับวัตถุต่าง ๆ เด็กอาจจะถูกข่มขืน ถูกกระทำอนาจาร หรือแม้แต่ถูกฆาตกรรม การทำสื่อลามกอนาจารมักจะเป็นก้าวแรกเข้าไปสู่อุตสาหกรรมการค้าเพศ ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จะบังคับให้เด็กทำสื่ออนาจารและบังคับให้เชื่อว่าสิ่งที่ทำเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ นอกจากนี้ อาจจะใช้สื่ออนาจารนั้นเพื่อขู่บังคับเด็กหรือกรรโชกทรัพย์จากลูกค้าอีกด้วย

การประชุมช่วงที่ ๓ กฎหมายออสเตรเลีย: การห้ามเดินทางท่องเที่ยวกรณีมีการกระทำความผิดทางเพศต่อเด็ก (Australian Law: Travel Ban on Child Sex Offenders)

นายเกลน ฮัลเลย์ (Glen Hulley) ผู้แทนจาก Project Karma กล่าวต่อที่ประชุมว่า รายงานจากตำรวจตรวจคนเข้าเมืองออสเตรเลียแจ้งว่า ผู้กระทำความผิดทางเพศส่วนใหญ่จะเดินทางมายังบาหลี อินโดนีเซียในฐานะนักท่องเที่ยวทุกปี นอกนั้นจะเดินทางไปยังภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งประเด็นนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในกรณีที่ผู้กระทำความผิด ที่ได้รับการตัดสินจากศาลแล้วว่ามีความผิด มีการสั่งลงโทษแล้ว และมีการเดินทางไปยังประเทศต่าง ๆ เรา

จำเป็นจะต้องมีการเก็บข้อมูลการเดินทางของบุคคลเหล่านี้ ในประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่รัฐจะมีการลงทะเบียนบุคคลเหล่านี้ไว้เพื่อเฝ้าติดตามพฤติกรรมและเป็นการง่ายต่อการจับกุมเมื่อมีการกระทำความผิดนอกประเทศ

ทั้งนี้ การลงทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศต่อเด็กเป็นสิ่งที่ถูกระบุไว้ในกฎหมายออสเตรเลีย โดยในกรณีที่ผู้กระทำความผิดยื่นขอหนังสือเดินทางหรือวีซ่า เพื่อหนีการจับกุม เขาจะถูกปฏิเสธการจัดทำหนังสือเดินทางหรือวีซ่าทันที เนื่องจากมีฐานข้อมูลการกระทำความผิด ทั้งนี้ การกำหนดให้มีการระบุข้อมูลของผู้กระทำความผิดในกฎหมายได้รับการต่อต้านโดยกลุ่มเคลื่อนไหวเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน เนื่องจากอ้างว่าเป็นเรื่องสิทธิมนุษยชนที่บุคคลสามารถที่จะเดินทางโดยอิสระ มีสิทธิที่จะยื่นขอหนังสือเดินทางและวีซ่าได้ แต่คำถามคือ หากกล่าวถึงเรื่องสิทธิมนุษยชน ในกรณีของผู้ที่กระทำความผิดทางเพศต่อเด็กแล้ว รัฐบาลออสเตรเลียคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กมากกว่า ดังนั้น ออสเตรเลียจึงสนับสนุนให้ทุกประเทศมีการลงทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศต่อเด็ก (Child sex offender register) เพื่อเป็นก้าวแรกในการสร้างความปลอดภัยให้กับเด็ก โดยเชื่อว่าข้อมูลของผู้กระทำความผิดควรได้รับการเปิดเผย และสาธารณชนสามารถเข้าถึงได้

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตรและนางสาวจินตพันธ์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เข้าร่วมการประชุมช่วงที่ ๓
กฎหมายออสเตรเลีย: การห้ามเดินทางท่องเที่ยวกรณีมีการกระทำความผิดทางเพศต่อเด็ก

ในช่วงบ่าย Project Karma ได้จัดทัศนศึกษา ณ ศูนย์พักพิงเด็กที่ได้รับการกระทำทารุณกรรมทางเพศ ณ เมือง ทาบานัน ซึ่งอยู่ห่างจากเมืองเดนปาซาร์ประมาณ ๒ ชั่วโมง โดยศูนย์พักพิงดังกล่าวได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรพัฒนาเอกชน และมีสมาชิกรัฐสภาให้การสนับสนุน ภายในศูนย์ดังกล่าวจะมีบ้านพักที่เด็กที่ได้รับการกระทำทารุณกรรมสามารถพักอาศัยได้ มีนักจิตวิทยา แพทย์ และเจ้าหน้าที่หลายภาคส่วนมาให้ความช่วยเหลือดูแล สำหรับขั้นตอนในการเยียวยาจะแบ่งเป็นหลายกรณีด้วยกัน ในกรณีที่เด็กได้รับการกระทำทารุณกรรมจากคนในครอบครัว และไม่สามารถกลับบ้านได้ ศูนย์ฯจะดูแลจนกระทั่งเด็กมีความพร้อมที่จะกลับสู่สังคม สามารถทำงานประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ ในกรณีที่เด็กได้รับการกระทำทารุณกรรมโดยคนอื่น ถ้าครอบครัวต้องการรับเด็กกลับไปบ้าน ศูนย์ฯจะมีกระบวนการขั้นตอนในการดูแลทั้งเด็กและผู้ปกครองให้เข้าใจถึงสภาวะจิตใจของเด็ก มีการอบรมวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่มีสภาพจิตใจที่เปราะบาง เพื่อให้พร้อมสำหรับการกลับไปสู่ครอบครัวและสังคม

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์และนางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ คุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เดินทางเยี่ยมชมศูนย์พักพิง Pondok Gerasa ณ เมืองทาบานัน เกาะบาห์ลี

การประชุมวันที่ ๒ : วันศุกร์ที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑

การประชุมช่วงที่ ๔ ความร่วมมือระหว่างภูมิภาคในด้านกฎหมายและการดำเนินงานเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศต่อเด็ก (Cross-Regional Cooperation (legal and operational) for Borderless Sexual Crimes against Children)

นายบรูโน เดสทือออกซ์ (Bruno Desthieux) ผู้แทนจากตำรวจสากล (INTERPOL) กล่าวในที่ประชุมว่า กรณีที่ผู้กระทำความผิดทางเพศต่อเด็กเดินทางเข้ามาในประเทศ มักจะเดินทางเข้ามาในรูปแบบของอาสาสมัคร ครูสอนภาษา หรืองานมูลนิธิที่ต้องทำร่วมกับเด็กโดยตรง ดังนั้น สิ่งจำเป็นก็คือหลักเกณฑ์ในการคัดสรร (Mandatory screening) การตรวจสอบประวัติอาชญากรรมผู้กระทำความผิดทางเพศต่อเด็ก นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องสอดส่องผู้ที่มีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดต่อเด็ก โดยการติดตามการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งตำรวจสากลรับผิดชอบในส่วนนี้ เพื่อให้แน่ใจว่าตำรวจทั่วโลกสามารถเข้าถึงเครื่องมือและบริการที่จำเป็นต่อการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้การฝึกอบรมแบบกำหนดเป้าหมาย สนับสนุนผู้เชี่ยวชาญด้านการสืบสวนข้อมูลที่เกี่ยวข้องและหาช่องทางการสื่อสารที่ปลอดภัย กรอบการทำงานร่วมกันนี้จะช่วยให้ตำรวจตรวจจับแนวโน้มอาชญากรรมวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการและในที่สุดจะจับกุมอาชญากรให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

นายมุฮัมหมัด อากุสตีอาวัน (Muhammad Agustiawan) ผู้แทนจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติอินโดนีเซีย กล่าวต่อที่ประชุมว่า ในประเทศอินโดนีเซียมีการแบ่งกลุ่มผู้กระทำความผิดในการใช้งานทางอินเทอร์เน็ตเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่ (๑) กลุ่มอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ (Computer Crime) (๒) กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ (Computer related Crime)

ในระยะเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความเจริญเติบโตด้านการใช้อินเทอร์เน็ต เช่นเดียวกับภูมิภาคอื่นในโลก ทำให้ผู้ที่ทำทารุณกรรมทางเพศต่อเด็กมีช่องทางในการกระทำการสะดวกยิ่งขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังใช้เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอีกด้วย เมื่อทดลองใช้แอปพลิเคชัน เช่น Line Facebook Instagram Weibo และ What's app เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กในกิจกรรมการท่องเที่ยว SECTT พบว่า แอปพลิเคชันเหล่านี้เป็นช่องทางที่รอดพ้นการบังคับใช้กฎหมายในการควบคุมสื่อลามกอนาจาร

ในอินโดนีเซีย ถ้ามีกรณีการกระทำทารุณกรรมทางเพศต่อเด็ก ตำรวจจะได้รับรายงานและมีหลายภาคส่วนเข้ามาเกี่ยวข้อง ทั้งในการดำเนินการด้านกฎหมายต่อผู้กระทำความผิดและการดูแลเยียวยาเด็กที่ได้รับการกระทำทารุณกรรม ทั้งนี้ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าในการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งต่อไป ควรเชิญผู้มีส่วนร่วมด้านอื่นๆ เช่น ศาล ผู้พิพากษาและสื่อมวลชน เข้าร่วมการประชุมด้วย

การประชุมช่วงที่ ๕ สื่อออนไลน์ในการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในกิจกรรมการท่องเที่ยว (Online Element in Sexual Exploitation of Children in Travel and Tourism)

นางสาวเอ็มมา เดย์ (Emma Day) ผู้แทนจากยูนิเซฟ (UNICEF) กล่าวต่อที่ประชุมว่า เทคโนโลยีมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตในโลกปัจจุบัน แต่ในทางกลับกัน มนุษย์ก็ใช้เทคโนโลยีในทางที่ผิดด้วยเช่นกัน ตัวอย่างเช่น การใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชญากรรมโดยการสร้างโปรไฟล์ปลอมและใช้เป็นแหล่งเผยแพร่ข้อมูลสื่อลามกอนาจาร หรือทำสื่อแบบถ่ายทอดสด โดยที่เวลาเดินทางไปไหนก็ไม่จำเป็นที่จะต้องนำข้อมูลติดตัวไปด้วยจะดาวน์โหลดข้อมูลที่ไหนเมื่อไหร่ก็ได้ ทำให้ยากต่อการติดตาม เนื่องจากเมื่อมองกรอบของการบังคับใช้กฎหมาย จะเห็นได้ว่า เมื่อกฎหมายออกมาแล้ว การกระทำความผิดมักจะพัฒนาไปเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เสมอ

ข้อกังวลของยูนิเซฟ ในเรื่องการกระทำทารุณกรรมทางเพศต่อเด็กก็คือ การถ่ายทอดสดการกระทำทารุณกรรมต่อเด็ก (Live stream) เนื่องจากเด็กอาจจะเป็นเหยื่อในการถ่ายทอดสดนั้น หรืออาจจะเป็นผู้ชมก็ได้ ซึ่งเป็นเรื่องยากที่จะติดตามว่าการถ่ายทอดเกิดขึ้นที่ไหน และการส่งต่อข้อมูลแบบออนไลน์ก็กระทำได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น เด็กจึงตกเป็นเหยื่อของการกระทำทารุณกรรมซ้ำแล้วซ้ำเล่าจากการส่งต่อข้อมูลอย่างรวดเร็ว ยกตัวอย่าง แอปพลิเคชันที่มีอยู่ในอาเซียน เช่น Facebook Line Skype และ Instagram มีการถ่ายทอดสด ดังนั้น สิ่งที่เป็นข้อเรียกร้อง คือ การมีส่วนร่วมรับผิดชอบของผู้เป็นเจ้าของแอปพลิเคชันเหล่านี้ ตัวอย่างเช่น Facebook ซึ่งก่อตั้งในอเมริกา ดังนั้นจึงใช้กฎหมายอเมริกัน ในการควบคุม มีผู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย มีการรักษาความปลอดภัย และมีช่องทางให้ผู้ชี้รายงานเมื่อพบสิ่งผิดปกติ อาทิ สื่อลามกอนาจาร เพื่อที่จะแก้ไขไม่ให้ปรากฏอยู่ในแอปพลิเคชันต่อไป อย่างไรก็ตาม บริษัทที่จัดทำแอปพลิเคชันส่วนใหญ่ไม่ได้ดำเนินการเช่นเดียวกับ Facebook เช่น Line ก่อตั้งในประเทศญี่ปุ่น แต่ก็ใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศไทย และมีแอปพลิเคชันอีกจำนวนมากที่ก่อตั้งในประเทศจีน แต่ก็ถูกนำไปใช้ทั่วโลก ด้วยเหตุนี้ ขอบเขตในการควบคุมสื่อออนไลน์ ที่เกี่ยวกับการกระทำทารุณกรรมทางเพศต่อเด็กจึงต้องการการควบคุมดูแลที่เป็นสากล ขอให้ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ WeProtect Model National Response Framework

นางสาวบินดู ชาร์มา (Bindu Sharma) ผู้แทนจากศูนย์ดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกล่วงละเมิดนานาชาติ (International Centre for Missing & Exploited Children (ICMEC)) ชีวิตของเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบผ่านสื่อลามกจะเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง ไม่ใช่เพียงแต่การถูกกระทำทารุณกรรมทางเพศเท่านั้น แต่ยังต้องถูกบันทึกเป็นประวัติการถูกแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบอีกด้วย เมื่อมีการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศเกิดขึ้น อาชญากรอาจทำการบันทึกเหตุการณ์เหล่านั้นลงบนฟิล์มหรือวิดีโอ หลักฐานการบันทึกภาพอาจกลายเป็น “อาวุธ” ที่จำเป็นในการใช้แบลคเมลล์เด็กเพื่อให้เด็กยอมจำนนในครั้งต่อไป อาชญากรสามารถใช้ภาพหลักฐานเหล่านี้เพื่อสร้างจินตนาการทางเพศของพวกเขา

อาชญากรส่วนใหญ่จะใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการบันทึกข้อมูล และเก็บรักษาภาพสื่อลามกอนาจารเด็ก ซึ่งภาพการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กในอินเทอร์เน็ตมีมูลค่ามาก และเมื่ออาชญากรจะซื้อขายแลกเปลี่ยนภาพเหล่านั้น เด็กในภาพก็จะตกเป็นเหยื่อซ้ำแล้วซ้ำเล่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การส่งภาพลามกอนาจารข้ามแดนระหว่างชาติ ดังนั้น เพื่อเป็นการรับประกันว่า เด็ก ๆ จะได้รับการคุ้มครองจากการเป็นเหยื่อในการกระทำทารุณกรรม ภาครัฐจะต้องร่วมมือกันในการบังคับใช้กฎหมาย และภาคประชาสังคมจะต้องติดตามและทบทวนตัวบทกฎหมายประกอบกับกฎหมายแม่แบบ โดยประเมินสถานการณ์ในปัจจุบันควบคู่ไปกับปัญหาและสิ่งที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา

การประชุมช่วงที่ ๖ สถานะของกรอบกฎหมายเพื่อคุ้มครองเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศในกิจกรรมการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ – นำเสนอจุดแข็งของประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีความแตกต่างกัน (Status of national legislation frameworks against SECTT in South East Asia – presenting the strengths of different ASEAN countries) ในส่วนการประชุมดังกล่าวเป็นการนำเสนอข้อมูลความก้าวหน้าของกฎหมายในการต่อต้าน SECTT โดยสมาชิกรัฐสภาที่เข้าร่วมการประชุม ซึ่งผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติได้อภิปรายภายใต้หัวข้อที่อยู่ในตาราง Checklist ดังต่อไปนี้

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตรและนางสาวจินตนา นนท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เข้าร่วมกิจกรรมการระดมสมองในการประชุมเชิงปฏิบัติการกับคณะผู้แทนประเทศสมาชิก AIPA

๑. ข้อจำกัดเรื่องเงื่อนเวลาสำหรับการร้องทุกข์เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศของเด็ก

ผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติชี้แจงว่า การพิจารณาเรื่องข้อจำกัดเรื่องเงื่อนเวลาสำหรับการร้องทุกข์เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศของเด็กจะต้องแยกอธิบายเป็น ๒ ประเด็น ได้แก่

- ๑) ผู้ถูกกระทำอายุไม่เกิน ๑๕ ปี
กรณีผู้ถูกกระทำอายุไม่เกิน ๑๕ ปี จะไม่มีเรื่องข้อกำหนดเงื่อนเวลาการร้องทุกข์ภายใน ๓ เดือนเข้ามาเกี่ยวข้อง และไม่มีกรณีการยอมความ
- ๒) ผู้ถูกกระทำอายุเกิน ๑๕ ปี แต่ไม่ถึง ๑๘ ปี
กรณีผู้ถูกกระทำอายุเกิน ๑๕ ปี แต่ไม่ถึง ๑๘ ปี ถูกกระทำชำเรา โดยสมัครใจ ยอมความได้ แต่มีกรณีแยกย่อยว่า ถ้าหากเป็นการพรางผู้เยาว์ ถูกกระทำชำเราหรือข่มขืน จะมีความผิดเรื่องพรางผู้เยาว์และการข่มขืน ยอมความไม่ได้ เป็นอาญาแผ่นดิน

นางสาวจินตน์นัท ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
รายงานผลการระดมสมองในการประชุมเชิงปฏิบัติการกับคณะผู้แทนประเทศสมาชิก AIPA

๒. การปฏิเสธรถการเดินทางเข้า ออก /ประเทศจากบุคคลที่ถูกตัดสินว่ามีการแสวงประโยชน์ทางเพศของเด็กหรือการตั้งเงื่อนไขที่เข้มงวดสำหรับการเดินทางเข้าออกประเทศ/

ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติชี้แจงว่า ประเทศไทยอาจไม่มีกฎหมายที่บังคับใช้โดยตรงเกี่ยวกับการปฏิเสธรถการเดินทางเข้า/ออกประเทศจากบุคคลที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเด็ก เพราะขัดกับรัฐธรรมนูญในเรื่องของสิทธิเสรีภาพ แต่ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้คนต่างด้าวซึ่งมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ เข้ามาในราชอาณาจักร ระบุไว้ในข้อ (๗) มีพฤติการณ์เป็นที่เชื่อว่าเป็นบุคคลที่เป็นภัยต่อสังคมหรือจะก่อให้เกิดอันตรายต่อความสงบสุขหรือความปลอดภัยของประชาชน หรือความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หรือบุคคลซึ่งเจ้าหน้าที่รัฐบาลต่างประเทศได้ออกหมายจับ” จึงถือได้ว่า มีการตั้งเงื่อนไขที่เข้มงวดสำหรับการเดินทาง เข้าออกประเทศ

๓. การกำหนดมาตรฐานอายุ ๑๘ ปี เมื่อมีการกระทำทารุณทางเพศ ความผิดที่กระทำต่อเด็กที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี จะถูกลงโทษโดยไม่คำนึงถึงความยินยอมของเด็กในการกระทำเหล่านี้ เช่น โสเภณีหรือสื่อลามก) หรือเมื่อมีการล่วงละเมิด (หรือเกี่ยวข้องกับการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็ก

ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติชี้แจงว่า ประเทศไทยมี พ.ร.บ. การต่อต้านการค้ามนุษย์ ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่มีบทบัญญัติเรื่องอายุ ๑๘ ปีปรากฏอยู่ด้วย

๔. ระบุเกณฑ์เพื่อพิจารณาว่า การกระทำแบบใดที่ไม่ใช่การลวนลามเพื่อนร่วมงาน อะไรคือความสมัครใจ การยินยอมพร้อมใจ เพื่อหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิดและชี้แจงให้ชัดเจนว่าอะไรที่ไม่ใช่การลวนลาม

ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติชี้แจงว่า กฎหมายของไทยมีการระบุเรื่อง การกระทำชำเรา การข่มขืนและการทำอนาจาร กรณีการกระทำชำเรา กฎหมายไทยมีการกำหนดคำนิยามเรื่องการข่มขืนคือการขืนใจโดยใช้กำลังประทุษร้าย ผู้ที่ไม่ยินยอม ส่วนคำว่าอนาจารยังไม่มีการบรรยายละเอียดชัดเจนว่าขอบเขตของการกระทำอนาจารคืออะไร ดังนั้น แม้ว่าประเทศไทยจะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งเรื่องการค้าประเวณี การล่วงละเมิดทางเพศและการล่วงละเมิด แต่ก็ถือว่ามีไม่มีการให้คำนิยามที่ครอบคลุมทั้งหมด

๕. การพัฒนาฐานข้อมูลเรื่องการลงทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยมีการเก็บข้อมูลเป็นความลับและมีความเป็นส่วนตัว

ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติชี้แจงว่า ไม่มีฐานข้อมูลลักษณะนี้ เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีการจัดการข้อมูลแยกเป็นหลายส่วน

- ๑) ผู้ที่รอการลงโทษ

๒) ผู้กระทำความผิดที่พ้นโทษไปแล้ว

จะมีการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิด โดยมีกรมราชทัณฑ์เก็บข้อมูลของผู้กระทำความผิด แต่ไม่ได้กำหนดรายละเอียดว่าเป็นการกระทำความผิดเฉพาะเรื่องเพศ ข้อมูลจะรวมกับฐานความผิดประเภทอื่น ๆ

๓) ผู้ที่พ้นโทษ

กรณีมีการพ้นโทษ มีการติดตามผู้พ้นโทษโดย สำนักงานคุมประพฤติ

๖. การห้ามมิให้ประกันตัวหรือการสร้างเงื่อนไขการประกันตัวที่ทำให้ผู้กระทำความผิด (หรือผู้ถูกกล่าวหา) ไม่สามารถเดินทางออกนอกประเทศได้

ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติชี้แจงว่า การห้ามประกันตัวบุคคลที่กระทำความผิด การปล่อยตัวชั่วคราวเป็นดุลยพินิจของศาล โดยมีเงื่อนไขการประกันตัวว่า ศาลอาจจะอนุญาตให้ประกันตัวได้ โดยมีเงื่อนไข ตัวอย่างเช่น การกำหนดให้วางเงินประกัน โดยห้ามเดินทางออกนอกประเทศ หากมีการกระทำความผิดเงื่อนไขก็จะถูกริบเงินประกัน ทั้งนี้ แม้ว่า “ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา” ได้ระบุเกี่ยวกับการปล่อยตัวชั่วคราว แต่ไม่มีข้อห้ามเด็ดขาด ไม่มีเรื่องการห้ามประกัน มีเพียงเงื่อนไข โดยดุลยพินิจของศาลเพียงอย่างเดียว สาเหตุที่ไม่สามารถห้ามได้ เนื่องจากขัดกับรัฐธรรมนูญเรื่องสิทธิของผู้ต้องหาที่ยังถือว่าเป็นบริสุทธิ์จนกว่าศาลจะตัดสินลงโทษ ดังนั้น การห้ามปล่อยตัวชั่วคราวจึงเท่ากับเป็นการจำกัดสิทธิของผู้ต้องหา

๗. บทลงโทษขั้นรุนแรงต่อผู้ที่แสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กในกิจกรรมท่องเที่ยว

ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติชี้แจงว่า ประเทศไทยไม่มีกฎหมายเฉพาะทางในลักษณะนี้ แม้ว่าประเทศไทยมีกฎหมายและบทลงโทษต่อผู้ที่กระทำการลามกอนาจาร แต่ไม่มีกฎหมายลงโทษการกระทำแบบบริษัท กรณีที่ได้รับรายงานคือ กรณีจัดตั้งบริษัททัวร์เพื่อให้ความสะดวกในการซื้อบริการเด็ก ปัจจุบันมีกฎหมายลงโทษกรณีเป็นธุระจัดหา แต่กฎหมายก็จะลงโทษเมื่อกระทำความผิดสำเร็จแล้ว ไม่มีการเอาผิดเมื่อเริ่มทำ กฎหมายลักษณะป้องกันการเกิดเหตุยังไม่

๘. รายงานการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและการสร้างระบบที่มีประสิทธิภาพในการจัดการกับรายงาน โดยมีมาตรการที่เข้มงวดเมื่อไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด มีการคุ้มครองผู้ที่แจ้งเรื่องอาชญากรรม มีการรับการรักษาโดยที่ไม่ระบุชื่อเป็นหลักฐาน

ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติชี้แจงว่า ประเทศไทยขอเสนอเพิ่มเติมเกี่ยวกับกฎหมายเรื่อง “การคุ้มครองพยาน” และ “ประมวลกฎหมายอาญา” มาตรา ๑๕๗ กล่าวคือ

“ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๙. ห้ามใช้อาสาสมัครระหว่างประเทศในศูนย์ดูแลเด็กและในกิจกรรมที่มีการติดต่อโดยตรงกับเด็ก

สืบเนื่องจากกรณีที่มีการรายงานว่า อาสาสมัครที่เข้ามาทำงานในศูนย์ดูแลเด็กใช้ช่องทางในการเข้ามาทำงานเป็นอาสาสมัครซึ่งใกล้ชิดกับเด็กในการล่วงละเมิดทางเพศนั้น ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติชี้แจงว่า ประเทศไทยยังไม่มีมาตรการห้ามอาสาสมัครชาวต่างชาติเข้ามาทำงานในศูนย์พักพิง

๑๐. การเสนอ (ตามกฎหมาย) ว่าจะมีการตรวจสอบประวัติอาชญากรรมสำหรับบุคคลทุกชาติที่สมัครงานเข้ามาทำงาน/ที่กำล้งทำงานเกี่ยวกับเด็ก

ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติชี้แจงว่า ปัจจุบันประเทศไทยไม่มีข้อบังคับในการตรวจสอบประวัติอาชญากรรม กฎหมายไม่ได้กำหนดเงื่อนไขอย่างชัดเจนเกี่ยวกับนายจ้างที่ทำการตรวจสอบประวัติ อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติบางประการอาจมีการบังคับใช้โดยทางอ้อม ตัวอย่างเช่น การเปิดเผยข้อมูลสุขภาพส่วนบุคคลใด ๆ จะต้องได้รับความยินยอมจาก

ผู้มีข้อมูล สถานประกอบการทางการแพทย์ที่มีข้อมูลดังกล่าวจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ที่เป็นเจ้าของข้อมูลก่อน จะส่งมอบให้นายจ้าง ในทำนองเดียวกันตำรวจไทยก็จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูล เพื่อดำเนินการตรวจสอบประวัติอาชญากรรม กรณีโรงเรียนนานาชาติรับครูชาวต่างชาติเข้าทำงาน ขั้นตอนแรกคือ การตรวจสอบวุฒิการศึกษาและประวัติอาชญากรรมของชาวต่างชาติที่จะเข้ามาทำงาน อย่างไรก็ตาม การเข้าไปตรวจสอบประวัติอาชญากรรมจะต้องไม่ขัดแย้งกับหลักการเรื่องการได้รับความยินยอมจากบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลด้วย

๑๑. การกำหนดมาตรการคุ้มครองผู้เสียหายที่เป็นเด็กในคดีอาญา

ผู้แทนสถานนิติบัญญัติแห่งชาติชี้แจงว่า การคุ้มครองผู้เสียหายที่เป็นเด็กในคดีอาญา กฎหมายไทยมีการกำหนด แนวทางมาตรการป้องกันเหยื่อผู้เสียหายในคดีอาญา แต่ไม่มีกฎหมายโดยตรง ตัวอย่างเช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาหรือเผยแพร่ทางสื่อมวลชนหรือสื่อสารสนเทศประเภทใด ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับ ตัวเด็กหรือผู้ปกครอง โดยเจตนาที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่จิตใจ ชื่อเสียง เกียรติคุณ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใด ของเด็ก หรือเพื่อแสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตรและนางสาวจินตนา นนท์ ชญาตร์ คุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แลกเปลี่ยนของที่ระลึกกับผู้เข้าร่วมการประชุม

บทสรุปข้อตกลงตามกฎหมายเพื่อคุ้มครองเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศในกิจกรรมการ ท่องเที่ยว (Reaching consensus on “Agreed Legal Interventions to Protect Children from SECTT”) สมาชิกรัฐสภาประเทศสมาชิก AIPA ที่เข้าร่วมการประชุมตระหนักถึงบทบาทและเข้าใจความสำคัญของ สมาชิกรัฐสภาในการร่างกฎหมายเพื่อคุ้มครองเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศในกิจกรรมการท่องเที่ยว โดย เห็นร่วมกันว่า ปัจจุบันสื่อออนไลน์มีบทบาทต่อการกระทำความผิดทางเพศต่อเด็กในภูมิภาคเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น การ สร้างฐานข้อมูลรวมเกี่ยวกับประวัติผู้กระทำความผิดอาจเป็นทางเลือกหนึ่งที่ควรนำไปพิจารณาดำเนินการ ทั้งนี้ การ แลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานทางด้านกฎหมายภายในประเทศของแต่ละประเทศในภูมิภาคจะนำไปสู่การร่วมกันร่าง กฎหมายที่มีการบังคับใช้ ที่ครอบคลุมและมีบทลงโทษร่วมกันในภูมิภาค